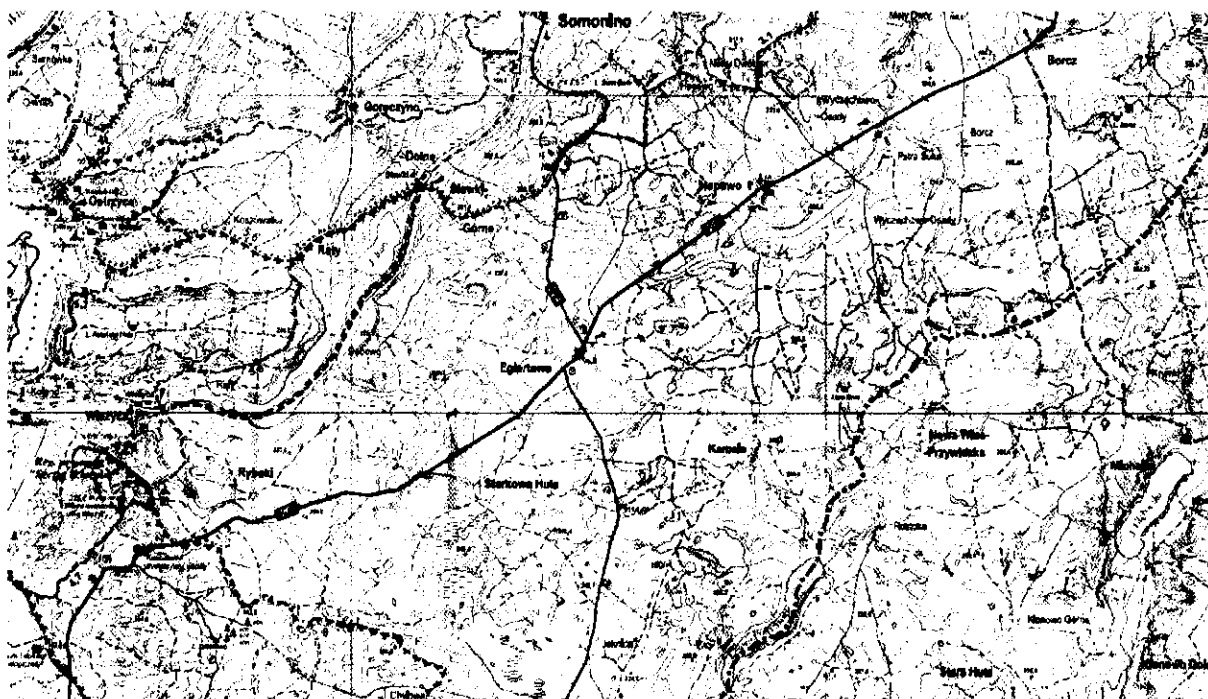

Gmina Somonino

Plan Odnowy Miejscowości

Egiertowo

na lata 2009 - 2016

Egiertowo, 2009 r.

WÓJT
mgr Mieczysław Flisikowski

Opracowanie przygotowane na zlecenie:

Urzędu Gminy Somonino
ul. Ceynowy 21
83-314 Somonino

przez:

Doradztwo Strategiczno – Inwestycyjne „PROGRESS”
Jarosław Zielonka
ul. Mściwoja II 36a/7
83-300 Kartuzy

SPIS TREŚCI

I. WSTĘP.	4
II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.	5
II.1. POŁOŻENIE.	5
II.2. SFERA SPOŁECZNA	11
II.3. SFERA GOSPODARCZA	13
III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI EGIERTOWO	16
III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA	16
III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ	17
III.3 HISTORIA	20
III.4 PRZESTRZENNA STRUKTURA MIEJSCOWOŚCI	21
IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI EGIERTOWO.	22
IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE	22
IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE	23
IV.3 OBIEKTY I TERENY	24
IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	24
IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	24
IV.5.1. Zaopatrzenie w wodę	24
IV.5.2. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków	24
IV.5.3. Zaopatrzenie w ciepło	25
IV.5.4. Zaopatrzenie w gaz	25
IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO (ZAKŁADY PRACY, GOSPODARSTWA ROLNE, WARSZTATY RZEMIEŚLNICZE)	27
V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA.	29
VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.	30
SPIS RYSUNKÓW	35
SPIS TABEL	36

I. WSTĘP.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej stworzyło dla naszego kraju szereg dodatkowych możliwości rozwoju zarówno w wymiarze społecznym jak i gospodarczym mających charakter tak bezpośrednich korzyści finansowych jak i pośrednich możliwości korzystania z zalet wspólnego rynku. Jednocześnie proces integracji i sama możliwość skorzystania z jej dobrodziejstw wymusiła spełnienie pewnych standardów i norm formalnych co przejawia się także w procesie realizacji projektów współfinansowanych ze środków funduszy pomocowych UE.

Niniejszy dokument został opracowany dla gminy Somonino jako strategia rozwoju miejscowości Egiertowo, wyznaczająca kierunki i cele jej rozwoju na lata 2009 – 2016. Jednocześnie Plan ma charakter i jest dostosowany do wymagań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013, Osi 3 – Działania „Odnowa i rozwój wsi” którego celem jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. W ramach tego działania wspierane będą projekty o charakterze lokalnym których zasadność realizacji wynika z dokonanej diagnozy stanu obecnego i przyjętych perspektyw rozwoju danej miejscowości.

Powstanie przedmiotowego dokumentu miało charakter uspołeczniony i odbywało się przy aktywnym udziale społeczności lokalnej – mieszkańców miejscowości Egiertowo. W pracach nad Planem – w ich koordynacji i konsultacjach – brali udział także eksperci zewnętrznymi mający wiedzę i doświadczenie w planowaniu strategicznym. Prace nad Planem były konsultowane w trakcie 2 spotkań wiejskich z mieszkańcami Egiertowa oraz z władzami gminy Somonino i pracownikami Urzędu Gminy merytorycznie odpowiedzialnymi za planowanie strategiczne i realizację projektów z funduszy UE na terenie gminy. Sporządzona na tej podstawie diagnoza stanu obecnego, analiza SWOT oraz lista najważniejszych dla miejscowości inwestycji do realizacji na najbliższe lata powstała w oparciu o analizę ankiet przeprowadzonych wśród mieszkańców Egiertowa oraz dyskusji jakie miały miejsce w trakcie spotkań społeczności wiejskiej. Tym samym dołożono wszelkich starań aby zapisy dokumentu odzwierciedlały interesy zarówno mieszkańców Egiertowa jak i władz gminy a jednocześnie były zgodne z zasadami prawa i założeniami idei zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich.

II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.

II.1. POŁOŻENIE.

Gmina Somonino położona jest w środkowej części województwa pomorskiego, w powiecie kartuskim, na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi. Gmina Somonino graniczy:

- od północy z gminą miejsko – wiejską Kartuzy,
- od północno-wschodu z gminą miejsko – wiejską Żukowo,
- od zachodu z gminą wiejską Stężyca,
- od wschodu z gminą Przywidz,
- od południa z gminami: Nowa Karczma i Kościerzyna.

Gmina Somonino jest 6 co do wielkości gminą powiatu kartuskiego i zajmuje łączną powierzchnię 11 227 ha. Gmina liczy ogółem 16 sołectw: Borcz, Egiertowo, Goręczyno, Hopowo, Kamela, Kaplica, Ostrzyce, Piotrowo, Połączyno, Ramleje, Rąty, Rybaki, Sławki, Somonino, Starkowa Huta, Wyczechowo oraz 20 miejscowości. Siedzibą władz gminy jest wieś Somonino położona nad rzeką Radunią.

Z większych miast znajdujących się w pobliżu Somonina wymienić należy:

- Aglomerację Trójmiejską – w odległości 50 km,
- Kościerzyna – w odległości 20 km,
- Kartuzy – w odległości 6 km,
- Żukowo – w odległości 20 km.

Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.

Źródło: Drogowy Atlas Polski, Forum, Warszawa, 2006 r.

Pod względem fizyczno – geograficznym gmina Somonino położona jest:

- w mezoregionie fizycznogeograficznym Pojezierze Kaszubskie, w kilku mikroregionach,
- w systemie zlewni Martwej Wisły – w tym w zlewni Motławy – w tym w zlewni Raduni,

- w systemie zlewni Wisły – w tym w zlewni Wierzycy (południowa część gminy), w tym również w zlewni Wietcisy,
- częściowo w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150 m,
- w sąsiedztwie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 116 „Gołębiewo” (międzymorenowy) według dokumentacji hydrogeologicznej z 1997 r.; granica GZWP nr 116 przebiega na południe od granicy gminy w sąsiedztwie wsi Połączyno,
- w strefach źródłiskowych Wierzycy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni,
- w obszarze węzłowym Pojezierza Kaszubskiego (z kilkoma biocentrami) w sieci ekologicznej ECONET-Polska; w hierarchii sieci ekologicznej jest to obszar o randze najwyższej,
- częściowo w – Kaszubskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie, Kartuskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; dla KPK obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.; w planie ochrony KPK znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- częściowo w pośredniej strefie ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego 0-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.

W gminie Somonino dominują następujące typy środowiska przyrodniczego:

- wysoczyzna morenowa (falista i pagórkowata strefa marginalna) z roślinnością pól uprawnych z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje spływ wody i jej ograniczone wsiąkanie oraz tranzyt materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,
- równiny sandrowe z roślinnością pól uprawnych z glebami bielcowymi i rdzawymi, w podłożu z piaskami i żwirami; dominuje tu wsiąkanie wody w podłoże oraz występuje umiarkowany tranzyt wody i materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,

- wysoczyzna morenowa (wały moren spiętrzonych, falista i pagórkowata strefa marginalna) ze zbiorowiskami leśnymi, z glebami brunatnymi wylugowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje tu retencja wody i jej parowanie w zależności od uśłonecznienia.

Do najważniejszych zasobów środowiska przyrodniczego gminy Somonino należą:

- lasy – zajmują 36% pow. gminy; lasy prywatne zajmują 13% łącznej pow. lasów; lasy ochronne stanowią 15% łącznej pow. lasów; lasy posiadają duże i średnie potencjały – faunistyczny, florystyczny, produkcji tlenu i regeneracji powietrza oraz retencji wody; powierzchniowo dominują ubogie lasy bukowe i bukowo-dębowe oraz nasadzenia drzew szpilkowych w wieku powyżej 40 lat,
- zarośla i szuwary – występują w rynnach polodowcowych, w zagłębieniach wytopiskowych, wzdłuż jezior, cieków, na torfowiskach i mokradłach – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- ciągi drzew krzewów, grupy drzew – występujące w rozproszeniu, szczególnie wzdłuż cieków, dróg i linii kolejowej – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- roślinność parków w Borczu i Wyczehowie oraz starych cmentarzy – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- jeziora – Trzebno, Rąty, Połączyńskie, Piotrowskie, Ostrzyckie (przy granicy gminy) oraz małe jeziora i stawy bez nazwy – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym oraz o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody,
- rzeki – Radunia (z jazem zastawkowym w Ostrzycach z wahaniem piętrzenia 0,5 m i średnim przepływem 1,6 m³/s), Wietcisa, Wierzyca; rzeki mają charakter potoków podgórskich o bardzo dużym i dużym potencjale faunistycznym, szczególnie w zakresie ichtiofauny, występuje tu m.in. głowacz białopłetwy, pstrąg potokowy i ciernik oraz gatunki chronione – strzebla potokowa, strzebla błotna, śliz, różanka i koza; z ssaków występuje tu przede wszystkim wydra,
- pozostałe ciek – o średnim potencjale faunistycznym,
- strefy źródliskowe Wierzycy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni; występują w sąsiedztwie działów wodnych – o dużym potencjale retencji wody,
- torfowiska wysokie, przejściowe i niskie z mokradłami oraz glebami torfowymi i mułowo-torfowymi do zachowania – tereny te stanowią ważne korytarze, ciągi i węzły ekologiczne o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody oraz bardzo dużych, dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym,

- 4 biocentra (obecność fauny i flory o znaczeniu europejskim) z licznymi stanowiskami, ostojami i występowaniem chronionych roślin i zwierząt – **Jar Rzeki Raduni** z żyzną i ubogą buczyną, podgórskim łągiem jesionowym, grądem zboczowym oraz liczne stanowiska rzadkich gatunków, w tym storczyków, stwierdzono występowanie bociana czarnego i ostoję bielika, **Torfowiska koło Bernardówki** z borem bagiennym i torfowiskiem wysokim, **Jeziora Raduńsko-Ostrzyckie i okolice, Torfowiska wysokie koło Somonina, Bór koło Borcza, Południowy skraj Kaszubskiego Parku Krajobrazowego** (lasy sosnowe i liczne torfowiska),
- gleby gruntów rolnych w III klasie bonitacyjnej – o dużym potencjale rolniczym; niewielkie tereny około 3 % gruntów rolnych w gminie,
- złoża kopalin udokumentowane – średni potencjał surowcowy – część złoża „Bernardyna”, piaski różnoziarniste ze żwirem, wydana koncesja do 29.09.2016 r. dla firmy „Orion”, działka nr 34/10 w Somoninie (część złoża w Kiełpinie, gm. Kartusy); pow. całego obszaru i terenu górniczego wynosi odpowiednio 1, 8672 ha i 2,519 ha.

Ochrona przyrody (związana z dużą bioróżnorodnością), krajobrazu naturalnego i środowiska w gminie Somonino dotyczy następujących terenów i obiektów:

- Kaszubski Park Krajobrazowy – 12 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.,
- otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – część gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; w „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzonego Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- Kartuski Obszar Chronionego Krajobrazu i Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni – 20 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94

z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń,

- Rezerwat przyrody – „Jar Rzeki Raduni” krajobrazowy (i florystyczny) o pow. 84,2 ha, w tym w gm. Somonino 14,96 ha,
- 2 zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (w granicach KPK); część pow. zespołów znajduje się w gminie, a część w gminach sąsiednich; są to – Rynna Brodnicko-Kartuska, Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka, gdzie obowiązują ustalenia „Planu ochrony KPK” i Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony KPK” oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych,
- Pomniki przyrody, łącznie 9 – 2 głazy, 3 drzewa i 4 grupy drzew,
- Proponowane 88 pomników przyrody – 2 głazy i 86 drzew opisane w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” (1994),
- 4 projektowane użytki ekologiczne – 2 w „Planie ochrony KPK” – „Jezioro Rąty” i „Jezioro Piotrowskie z przyległymi mokradłami” (częściowo w gm. Somonino) oraz 2 w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” – „Nowy Dwór” i „Borcz”,
- Projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Ramleje” w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino”,
- Projektowane powiększenie Przywidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- Obszary zgłoszone do europejskiej sieci Natura 2000 – Specjalne Obszary Ochrony (SOO), wytypowane na podstawie Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory)– Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni,
- Ostoje wg programu Corine (zachowanie dziedzictwa przyrodniczego Europy) – Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni, Borcz (ostoja ptaków),
- Korytarze i ciągi ekologiczne do zachowania
- Rynny polodowcowe, doliny rzeczne, zagłębienia wytopiskowe, torfowiska – konieczność ochrony przed zainwestowaniem,
- główne szlaki przemieszczania się zwierząt (przede wszystkim dużych ssaków) – konieczność ochrony przed zainwestowaniem i zabezpieczenie możliwości migracji zwierząt w poprzek dróg utwardzonych,
- Strefy źródłiskowe cieków opisane w rozdz. „Zasoby środowiska przyrodniczego”,
- Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” (miasto i duża część gminy) – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150m;

dokumentacja hydrogeologiczna z 1996 r. wykazała, że nie ma konieczności ustanawiania obszaru ochronnego zbiornika,

- Pośrednia strefa ochronna ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego 0-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.,
- Punkty widokowe – „Jastrzębia Góra” (na granicy z gm. Kartuzy), „Trzebińska Góra” i inne; konieczność ochrony samego punktu widokowego i panoramy na kierunku patrzenia.

Ochrona krajobrazu kulturowego w gminie Somonino dotyczy:

- Obiektów wpisanych do rejestru zabytków
- Zespoły dworsko-parkowe w Borczu i Wyczechowie, kościół w Goręczynie, dom w Ostrzycach, dom i kuźnia w Hopowie,
- Obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków – cmentarzysko kurhanowe z kręgami kamiennymi z okresu wpływów rzymskich w Borczu, grodziska z wczesnego średniowiecza w Borczu, Piotrowie i Rątach, osada z wczesnego średniowiecza w Piotrowie, cmentarzysko kurhanowe z epoki brązu w Wyczechowie,
- Wsi o wysokich wartościach kulturowych i krajobrazowych – Piotrowo (w KPK), Goręczyno, Hopowo,
- Stref ochrony konserwatorskiej, ekspozycji i ochrony krajobrazu oraz ochrony i obserwacji archeologicznej, które należy wyznaczyć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego; ustalenia w nich zawarte należy uwzględnić przy działaniach realizacyjnych,
- Trasy z ciągami widokowymi – droga kaszubska Brodnica Dolna – Ostrzyce – Wieżyca oraz odcinek Egiertowo – Rybaki,
- Projektowanego Parku Kulturowego Kartusko-Mirachowskiego.

II.2. SFERA SPOŁECZNA

Według danych GUS na koniec 2008 roku gminę Somonino zamieszkiwało w sumie 9 523 mieszkańców, z czego 51% stanowili mężczyźni, przez co wskaźnik feminizacji na terenie gminy sięgnął poziomu 97 K/100 M i był niższy od notowanego w skali całego powiatu kartuskiego (100 K/100 M). Gęstość zaludnienia w gminie sięgnęła w tym roku poziomu 85 mieszkańców/km² powierzchni co było także wielkością niższą od notowanej w skali całego powiatu (102 mieszkańców/km²).

Ogólne tendencje w zakresie rozwoju sfery społecznej w gminie są zbliżone z notowanymi w skali powiatu. Charakterystyczny dla obszaru gminy jest wyższy niż w powiecie przyrost naturalny na poziomie 13,00‰ (9,00‰ dla powiatu) oraz niski poziom liczby zawieranych małżeństw – 7,80‰ w skali roku (przy 8,10‰ dla powiatu).

Znacznie gorzej – i odmiennie niż ma to miejsce w skali powiatu – przedstawiała się natomiast w gminie sytuacja w zakresie salda migracji, które w 2007 roku było relatywnie niskie - na poziomie 0,94‰ przy wysokiej wartości notowanej w tym czasie dla całego powiatu (6,95‰).

Relatywnie korzystnie przedstawia się natomiast sytuacja w przypadku struktury wieku mieszkańców gminy gdzie notowany jest wysoki udział mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym – 28,9% i niższy niż np. w skali powiatu udział grupy mieszkańców w wieku poprodukcyjnym – 10,8% mieszkańców gminy. Relatywnie mniej korzystnie niż ma to miejsce w skali powiatu przedstawia się natomiast wskaźnik obciążenia demograficznego, według którego na 100 osób w wieku produkcyjnym w gminie przypada 65,80 osoby w wieku nieprodukcyjnym. Szczegółowe dane demograficzne dotyczące gminy i jej sytuacji na tle powiatu przedstawia tabela nr 1.

Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2007 roku.

Obszar	Liczba ludności	Ludność na 1 km ²	Kobiety na 100 mężczyzn	Małżeństwa na 1000 ludności	Przyrost naturalny na 1000 ludności	Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym	Saldo migracji	Ludność w wieku przed.	Ludność w wieku prod.	Ludność w wieku poprod.
Gmina Somonino	9 523	85,00	97,00	7,80	13,00	65,80	0,94	28,90	60,30	10,80
Powiat kartuski	114 083	102	100,00	8,10	9,00	61,80	6,96	26,90	61,80	11,30

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

II.3. SFERA GOSPODARCZA.

Główną dziedziną gospodarki w gminie Somonino pozostaje rolnictwo. Tworzy je 770 gospodarstw rolnych o średniej powierzchni 9,5 ha z czego 580 gospodarstw to gospodarstwa większe niż 1 ha. Rolnictwo koncentruje się zarówno na produkcji zwierzęcej jak i roślinnej. Produkcja roślinna obejmuje uprawę zbóż oraz roślin okopowych i pastewnych. Produkcja zwierzęca – hodowlą bydła i trzody chlewnej, owiec oraz drobiu.

Drugą dziedziną gospodarki w Somoninie jest stale rozwijająca się turystyka. Według danych Urzędu Gminy funkcjonuje tu 10 sezonowych i 4 całoroczne ośrodki wypoczynkowe. Ponadto są także kwatery letniskowe i agroturystyczne. Jest strzeżone gminne kąpielisko. Łączna liczba miejsc noclegowych w Gminie sięga 1 100 miejsc, w tym:

- w pensjonatach - 258,
- kwaterach agroturystycznych - 105,
- kwaterach prywatnych - 75,
- na polach biwakowych 560.

Niewielki udział w gospodarce gminy ma także rzemiosło. Dobrze rozwinięta jest sieć handlowa, gorzej – usługowa. Brak np. usług szewskich, krawieckich. Większość mieszkańców gminy utrzymuje się z rolnictwa, część z turystyki, część utrzymuje się z pracy w drobnych zakładach rzemieślniczych, część zatrudniona jest w przemyśle drzewnym.

Według danych GUS w 2008 roku w gminie były zanotowane w sumie 602 podmioty gospodarcze co dawało wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości na poziomie 63,21 podmiotów/1000 mieszkańców. Była to jednocześnie wielkość niższa od notowanej na terenie całego powiatu - gdzie wyniosła 82,84 podmiotów zarejestrowanych/1000 mieszkańców.

Wśród podmiotów zarejestrowanych w gminie 95,5% to firmy sektora prywatnego wśród których dominują przedsiębiorstwa działające jako osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (81,50% wszystkich podmiotów).

Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze Regon wg sektorów własnościowych w 2008 roku.

Wyszczególnienie	J. m.	Gmina Somonino		Powiat Kartuski	
		Liczba	%	Liczba	%
Ogółem	jed.gosp.	602	100,00	9 451	100,00
Sektor publiczny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	27	4,48	292	3,09
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem	jed.gosp.	24	3,99	235	2,48
Przedsiębiorstwa państwowe	jed.gosp.	0	0	0	0
Spółki handlowe	jed.gosp.	0	0	5	0,05
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	0	0	0	0
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego, gospodarstwa pomocnicze	jed.gosp.	1	0,16	2	0,02

Sektor prywatny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	575	95,50	8 620	91,20
Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	jed.gosp.	491	81,56	7 235	76,55
Spółki handlowe	jed.gosp.	26	4,32	502	5,31
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	9	1,49	96	1,01
Spółdzielnie	jed.gosp.	2	0,33	30	0,32
Fundacje	jed.gosp.	1	0,17	13	0,13
Stowarzyszenia i organizacje społeczne	jed.gosp.	18	2,99	187	1,97

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Jednym z przejawów relatywnie niższego poziomu rozwoju przedsiębiorczości w gminie jest problem wysokiej stopy bezrobocia na tym terenie w tym bezrobocia ukrytego – mającego szczególnie duże znaczenie w gminach rolniczych o rozdrobnionej strukturze agrarnej. Według danych Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Gdańsku na koniec drugiego kwartału 2009 roku w gminie było oficjalnie zarejestrowanych 319 bezrobotnych czyli 3,34 % mieszkańców całej gminy. Była to wartość relatywnie wyższa od notowanej w skali powiatu gdzie wielkość tego wskaźnika wahała się w granicach 2,62 %. W strukturze bezrobotnych widoczny jest także znaczny udział kobiet które stanowią w gminie 58,3 % wszystkich bezrobotnych – przy 58 % w skali całego powiatu. Jednocześnie jak zaznaczono powyżej znaczącym problemem w gminie jest także kwestia bezrobocia ukrytego – niwelowana jednak w okresie sezonu turystycznego prowadzeniem przez część mieszkańców działalności związanej z obsługą ruchu turystycznego w regionie.

Jednocześnie należy wskazać, że cały region powiatu kartuskiego należy do regionów o relatywnie niższej stopie bezrobocia w porównaniu z ogółem województwa. Według danych GUS na koniec sierpnia 2009 roku stopa bezrobocia rejestrowanego w skali powiatu sięgnęła poziomu 8,7 % przy 10,2 % w skali całego województwa.

Bardzo ważnym elementem gospodarki na terenie gminy, którego znaczenie jednocześnie rośnie z roku na rok jest rozwój branży turystycznej. Gmina Somonino położona na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi, charakteryzując się urozmaiconą rzeźbą terenu i czystością środowiska przyrodniczego oraz licznymi walorami środowiska kulturowego jest bardzo atrakcyjnym miejscem dla rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej. Największą popularnością wśród turystów na terenie gminy cieszy się letniskowa wieś Ostrzyce, położona wśród lasów, nad jeziorem, po którego obydwu stronach, znajdują się punkty widokowe: Jastrzębia Góra, Trzebińska Góra, w pobliżu rezerwatu przyrody. Ważnym atutem gminy jest także dobre zagospodarowanie jej walorów w infrastrukturę turystyczną oraz bogaty kalendarz atrakcji turystycznych. Turystów przyciągają liczne pensjonaty, hotele, ośrodki, gospodarstwa agroturystyczne, jak również kąpieliska, wypożyczalnie sprzętu wodnego, korty tenisowe oraz ośrodki jazdy konnej. Obecnie na terenie gminy organizowanych jest corocznie około 23 cyklicznych imprez o charakterze turystycznym i kulturalnym. Jednocześnie na terenie gminy znajduje się obecnie: 11 gospodarstw agroturystycznych, 10

ośrodków wypoczynkowych, 9 kwater prywatnych, 1 pole namiotowe, 5 ośrodków oferujących domki letniskowe, 2 kąpieliska gminne, 4 wypożyczalnie rowerów, 10 obiektów gastronomicznych. Tym samym gmina Somonino stanowi jeden z najatrakcyjniejszych obszarów Szwajcarii Kaszubskiej dla turystów.

III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI EGIERTOWO

III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA

Miejscowość Egiertowo położona jest w południowej części gminy Somonino, na terenie powiatu kartuskiego w centralnej części województwa pomorskiego. Jako jedna z 16 wsi na terenie gminy jest wsią sołecką – siedzibą sołectwa Egiertowo. Główną cechą charakterystyczną wyznaczającą położenie miejscowości w regionie jest jej usytuowanie na skrzyżowaniu najważniejszych szlaków komunikacyjnych gminy i całego powiatu kartuskiego – drogi krajowej nr 20 łączącej Stargard Szczeciński z Gdynią oraz drogi wojewódzkiej nr 224 Wejherowo – Tczew. Uzupełnieniem tych ciągów drogowych są drogi powiatowe i gminne w tym ważny ciąg komunikacyjny łączący powiat kartuski z gminą Przywidz i obszarem powiatu gdańskiego. Położenie to od lat decyduje i determinuje kierunki rozwoju samej miejscowości. Pod względem komunikacyjnym Egiertowo posiada dogodne połączenie z najważniejszymi centrami rozwoju w regionie posiadając bezpośrednie połączenia drogowe z Trójmiastem (odległość ok. 45 km), Kościerzyną (21 km), Somoninem (5,5 km) i Kartuzami (11 km).

Pod względem fizycznogeograficznym Egiertowo położone jest w najbardziej urozmaiconym pod względem ukształtowania terenu oraz wysokości nad poziomem morza obszarze Pojezierza Wschodniopomorskiego tzn. na Pojezierzu Kaszubskim. W tym zakresie jednocześnie Egiertowo położone jest na terenie otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w bezpośrednim sąsiedztwie samego Parku.

Pod względem hydrograficznym Egiertowo leży w całości w dorzeczu rzeki Raduni stanowiącej dopływ Motławy i będącej największą rzeką gminy Somonino.

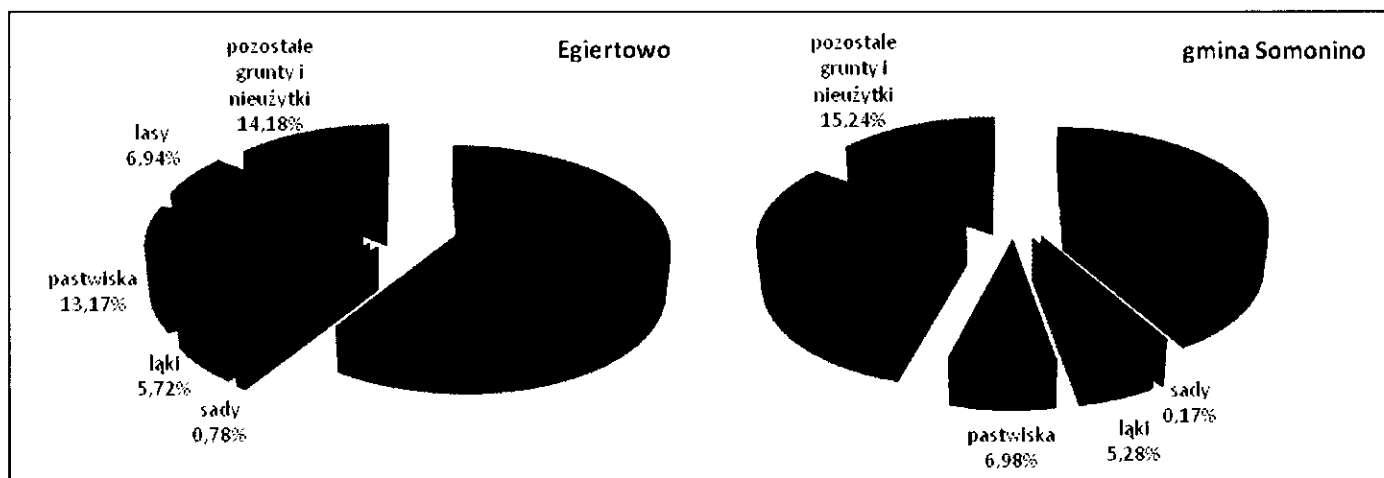

Rys 2. Położenie Egiertowa w regionie.

Źródło: Szwajcaria Kaszubska – mapa turystyczno - krajoznawcza, Wydawnictwo Kartograficzne Eko-Kapio, Gdańsk, 2007 r.

III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ

Całkowita powierzchnia miejscowości Egiertowo wynosi obecnie 434,8775 ha co stanowi 3,9 % powierzchni całej gminy Somonino. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości wskazuje na jej typowo rolniczy charakter – w powierzchni całkowitej gruntów w Egiertowie zdecydowanie dominują grunty orne które stanowią ponad 59 % całkowitej powierzchni miejscowości. Dużą rolę w tym zakresie pełnią także pastwiska (udział na poziomie 13,17 %) oraz łąki (5,72 %). Jednocześnie zwraca uwagę bardzo niski zwłaszcza na tle położonych w sąsiedztwie znacznych obszarów leśnych - udział lasów w powierzchni Egiertowo które stanowią zaledwie 6,94 % gruntów. Porównanie struktury użytkowania gruntów w Egiertowie na tle całej gminy wskazuje na znaczne różnice w tym aspekcie widoczne przede wszystkim po stronie dużo wyższego w przypadku Egiertowa udziału gruntów ornych (średnia dla gminy na poziomie 41,71 %) oraz pastwisk (w gminie 6,98 %) oraz 5-krotnie niższego na tle całej gminy udziału lasów. Taka struktura użytkowania świadczy przede wszystkim o intensywnym wykorzystywaniu gruntów na terenie sołectwa na cele rolnicze.

Rys 3. Struktura użytkowania gruntów w Egiertowo na tle całej gminy.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Poniższa tabel przedstawia szczegółowe dane dotyczące struktury użytkowania gruntów w Egiertowie wg. grup użytków.

Tab 4. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Egiertowo w ha w 2008 roku.

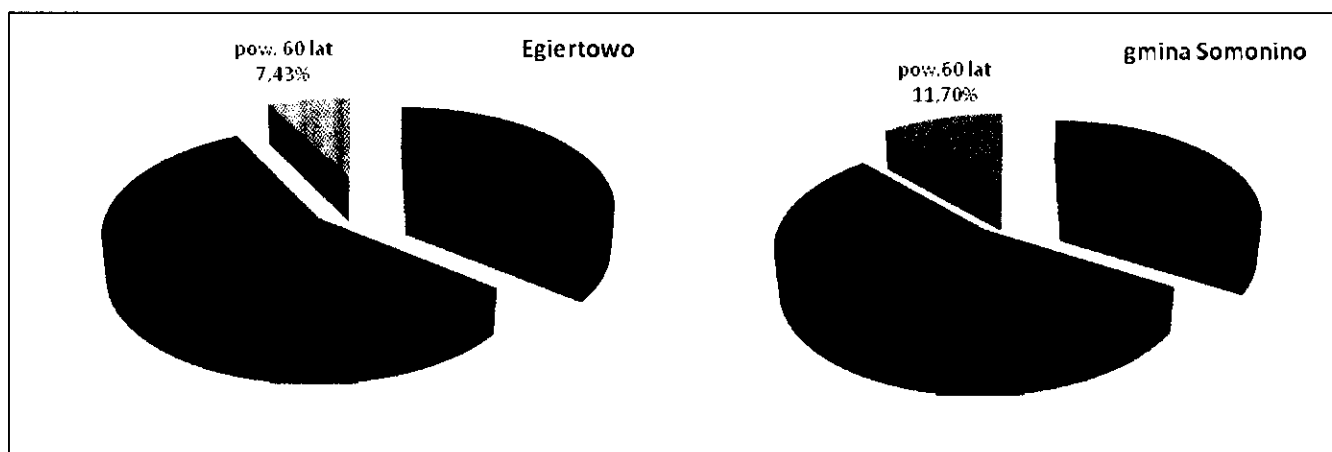
L.p.	Użytek	Powierzchnia w ha
1.	B (tereny mieszkaniowe)	13,0406
2.	Ba (tereny przemysłowe)	0,1507
3.	Bp (zurbanizowane tereny niezabudowane)	5,3410
4.	Bi (inne tereny zabudowane)	1,2241
5.	dr (droga)	18,6287
6.	Ls (lasy)	29,3808
7.	Lz (zadrzewienia)	0,1483

8.	Ł (łąki)	24,9486
9.	N (nieużytek)	22,7394
10.	Ps (pastwiska)	59,0769
11.	R (rola)	255,9739
12.	S (sady)	3,2741
13.	W (woda)	0,8631
14.	Tr (tereny różne)	0,1192
RAZEM:		434,8775

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Całkowita liczba mieszkańców Egiertowa wynosi obecnie 525 osób co stanowi 5,5 % mieszkańców całej gminy Somonino. Wśród tej liczby 263 osoby stanowią kobiety a 262 mężczyźni co wskazuje że wskaźnik feminizacji wynosi w Egiertowie 100 K/100 M i jest znacznie bardziej zrównoważony niż ma to miejsce w całej gminie (wskaźnik feminizacji dla gminy 97 K/100 M). Gęstość zaludnienia w Egiertowie wynosi na podstawie tych danych 120 osób/km² i jest znacznie wyższa niż średnia dla całej gminy (84 osoby/km²).

Struktura wieku mieszkańców Egiertowa wskazuje, że populacja miejscowości jest młodsza od średniej liczonej dla całej gminy Somonino. Dotyczy to przede wszystkim wyższego od średniej udziału osób w wieku przedprodukcyjnym (35,81 %) oraz niższego osób w wieku najstarszym – poprodukcyjnym – który waha się na poziomie 7,43 %. Sytuacja ta wskazuje na dobrą sytuację demograficzną mieszkańców Egiertowa przede wszystkim w kontekście ich wpływu na sytuację społeczną miejscowości w przyszłości a jednocześnie determinuje np. spodziewany wyższy popyt na usługi edukacyjne wśród mieszkańców miejscowości.

Rys 4. Struktura wieku ludności Egiertowa na tle gminy Somonino w 2009 roku.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Rozwój sfery społecznej w Egiertowie oparty jest o działanie następujących obiektów infrastrukturalnych oraz uwarunkowań organizacyjnych:

- Szkoła Podstawowa w Egiertowie,
- Świetlica socjoterapeutyczna w Egiertowie,

- Ochotnicza Straż Pożarna w Egiertowie,
- Zespół folklorystyczny „Mali Hopowianie” im. Jana Waśniewskiego.

Szkoła Podstawowa w Egiertowie - Szkoły w Egiertowie nie było od roku 1879, dzieci chodziły do Kameli. Dopiero w 1880 roku oddano do użytku budynek szkolny który istnieje do dziś - uczył w niej nauczyciel niemiecki, który w 1920 roku wyjechał do Niemiec. Od kwietnia 1929 roku w szkole zaczęto uczyć w języku polskim. Do szkoły uczęszczało wówczas 23 dzieci ewangelickich i 9 katolickich. PO zakończeniu II wojny światowej budynki szkoły były w opłakanym stanie - budynek i ławki były bardzo zniszczone co w połączeniu z brakiem ogrodzenia itp. powodował bardzo złe warunki nauki dla dzieci i nauczycieli. Dopiero w lipcu 1987 roku rozpoczęto remont kapitalny budynku szkolnego który trwał 3 lata. Długo oczekiwany moment otwarcia pięknej, nowej szkoły nastąpił dopiero 3 września 1990 roku. Od tego momentu powstały w szkole optymalne warunki do nauki dzieci która zaklucz obecnie jedynie brak sali gimnastycznej. Tutejszej szkole podporządkowane są oddziały byłych szkół w Hopowie, Kameli i Rybakach. W roku szkolnym 1999/2000 zostało powołane w tej szkole Gimnazjum Publiczne, którego dyrektorem została mgr Iliada Kwaszyńska. W roku 2002/2003 zgodnie z projektem Gminy Somonino przeniesiono gimnazjalistów do Gimnazjum Publicznego w Somoninie. W roku szkolnym 2009/2010 naukę pobiera 247 uczniów tj. 54 dzieci w oddziałach przedszkolnych, 87 uczniów w klasach I-III i 106 w klasach IV-VI. W szkole pracuje 23 nauczycieli i 6 pracowników obsługi. Dzięki przychylności władz samorządowych szkoła oferuje dodatkowe zajęcia m. in są to kółka zainteresowań tj.: koło ekologiczne, teatralne, czytelniczo-medialne, historyczne, plastyczne, dziennikarskie, języka francuskiego oraz chór szkolny. W szkole działa świetlica, która czynna jest do godziny 1630.

Przy szkole działa chór szkolny który prowadzi p. Arkadiusz Penkowski, nauczyciel tutejszej szkoły. Uczestniczą w nim uczniowie klas IV – VI. Zadanie chóru to przede wszystkim uświetnianie uroczystości i imprez szkolnych.

Świetlica socjoterapeutyczna w Egiertowie - W roku 2007 do rejestru placówek opiekuńczo-wychowawczych prowadzonego przez Wojewodę Pomorskiego została wpisana Świetlica socjoterapeutyczna w Egiertowie. Placówka ta również jest ośrodkiem wsparcia w Gminie Somonino przeznaczonym dla dzieci i młodzieży w wieku od 6 do 16 lat z zachowaniami problemowymi, pochodzących z rodzin o zaburzonej więzi emocjonalnej oraz z rodzin żyjących w ubóstwie materialnym. Obszar działania świetlicy obejmuje wsie: Egiertowo, Kamela i Starkowa Huta. Siedzibą świetlicy jest część budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Egiertowie. Świetlica zapewnia dzieciom opiekę wychowawczą, tworzy odpowiednie warunki do nauki, pomaga w rozwoju zainteresowań oraz zapewnia posiłek. Bezpośredni nadzór nad działalnością świetlicy sprawuje Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Somoninie.

Ochotnicza Straż Pożarna w Egiertowie – OSP w Egiertowie należy do strażnic typu S1 i powstała w 1967 roku. W początkowym okresie działalności sprzęt gaśniczy strażacy przechowywali w prywatnych pomieszczeniach naczelnika straży. W 1984 roku oddano do użytku nową strażnicę – jednocześnie w tym samym roku druhowie od Państwowej Straży czarnej otrzymali używany samochód gaśniczy. Otrzymany w ten sposób sprzęt w kolejnych latach systematycznie modernizowano. Od 2006 roku strażacy w miejscu istniejącej budują nową strażnicę. Aktualnie jednostka zrzesza ogółem 36 członków w tym 28czynnych i 8 dziewcząt z MDP.

Zespół folklorystyczny „Mali Hopowianie” im. Jana Waśniewskiego - Od 2004 roku działa aktywnie zespół folklorystyczny „Mali Hopowianie” im. Jana Waśniewskiego przy współpracy Gminnego Ośrodka Kultury w Somoninie. Członkami zespołu są dzieci z klas III - VI SP w Egiertowie oraz uczniowie Gimnazjum Publicznego w Somoninie. Zespół wykonuje tradycyjne pieśni i tańce kaszubskie. Występuje w strojach ludowych stylizowanych na wzorze stroju kaszubskiego z końca XIX wieku. Standardowe programy, które wykonuje nazywają się: „Z kaszubskich stron” oraz „Z Kaszebów rodem”. W 2005r. zespół występował w Danii, w 2007r. otrzymał II nagrodę w Ogólnopolskich Spotkaniach Zespołów Tanecznych „Zatańcz z nami” w Częstochowie. W tym roku występował na Słowacji. Zespół uświetnia swoimi występami wiele okolicznościowych imprez i uroczystości na terenie gminy, powiatu. Zespół reprezentuje również gminę przy różnych okazjach, w tym roku m.in. na dożynkach w partnerskiej gminie Nowa Ruda. Kierownikiem zespołu jest Katarzyna Patoka. Kierownikiem muzycznym jest Józef Stachnik, a choreografem Żywilla Okła.

III.3 HISTORIA

Początki powstania wsi Egiertowo datują się około 1310 roku, kiedy to zostały zbudowane chaty węglarzy, smolarzy i szklarzy. Na podstawie dokumentacji historycznej wiemy, że od roku 1664 wieś należała do Starostwa Starogardu. Wieś powstała dzięki drodze przebiegającej tu od morza w kierunku południowo - zachodnim. Nazwa wsi pochodzi o nazwiska „Eggert” - nazwiska jednego z osadników. W roku 1727 Egiertowo było już wsią i razem z Kamelą i Nową Wsią tworzyły jeden rejon rolniczy. Egiertowo posiadało wtedy 4 włóki ziemi ornej i jedną włókę krzaków. Ziemia ta podzielona była pomiędzy 8 osadników niemieckich, oprócz których mieszkali tu jeszcze kołodziej i krawiec. W tym czasie w całej miejscowości razem mieszkało 50 osób. W roku 1789 Egiertowo zostało wsią królewską i od tej pory występuje jej bardzo rozwój. W 1867 roku wieś liczyła 189 mieszkańców w tym 4 rodziny polskie. W 1905 roku Egiertowo posiadało 445,2 ha ziemi użytkowe i 269 mieszkańców. Od roku 1945 do roku 1975 tj. w okresie 30-lecia PRL- wieś Egiertowo uzyskała wodociąg wiejski, światło elektryczne, komunikację PKS, stację

CPN, 4 telefony itd. Od tego czasu, wraz z rosnącym znaczeniem trasy komunikacyjnej stanowiącej obecnie drogę krajową nr 20 przebiegającą przez Egiertowo - rozwój miejscowości i jej funkcja oparta jest przede wszystkim o pełnienie roli lokalnego węzła komunikacyjnego.

III.4 PRZESTRZENNA STRUKTURA MIEJSCOWOŚCI

Wiejskie jednostki osadnicze na Kaszubach cechuje duża różnorodność form przestrzennych. Struktura przestrzenna wsi wywodzi się z jej pochodzenia jako wsi chłopskiej pokutniczej. Stąd układ pierwotny przestrzenny zabudowy zwartej to układ wsi pohutniczej – wielodrożny. Obecnie w Egiertowie zabudowa oparta jest o zagrody z budynkiem mieszkalnym tradycyjnym (o wysokim dachu dwuspadowym) lub o dachu półpłaskim na podwyższonej ścianie kolankowej. We wsi istnieje budynek dawnej szkoły ewangelickiej (obecnie przebudowany) i katolickiej (istniejący wraz z budynkiem gospodarczym) - do wsi należy także kilka samotniczych wybudowań - siedlisk związanych z arealem upraw. W chwili obecnej układ przestrzenny wsi z uwagi na dokonujące się przekształcenia o charakterze gospodarczym i społecznym ma charakter silnie przekształcony i zdeformowany w związku z przebiegającą przez nią drogą krajową. Zachowało się w tym zakresie kilka elementów struktury zasługujących na ochronę, wartościowe krajobrazowo zagrody rozproszone (wybudowania) związane z rozłogiem pól. Układ przestrzenny wsi należy jednak obecnie uznać za zdekomponowany i mało czytelny. Struktura układu oparta jest o zachowanych kilka przykładów budownictwa mieszkalnego z końca XIX i I poł. XX w. często przebudowanych lub dysharmonijnie zmodernizowanych (nadbudowa, zmiana kształtu okien, wymiana stolarki okiennej na jednoprzestrzenną, cmentarz - postępująca dewastacja, zachowane kwatery aleja i starodrzew).

W Egiertowie brak jest obiektów wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków. Jednakże wieś posiada bogatą przeszłość historyczną. Pierwsze informacje o odkryciach archeologicznych na terenie wsi pochodzą z 1889 roku. Odkryto wtedy kurhan kamienny, datowany na okres wczesnego średniowiecza. W okresie międzywojennym na terenie wsi odkrywano groby skrzynkowe, datowane na wczesną epokę żelaza. Łącznie na terenie Egiertowa wyróżniono 22 stanowiska archeologiczne. Najwcześniejsze osadnictwo datowane na epokę kamienia zlokalizowane zostało na południe od wsi. Wśród obiektów archeologicznych wyróżniamy

- cmentarzysko płaskie z okresu wpływów rzymskich (I – II wiek n.e.)
- rozległe osady w północnej części wsi

IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI EGIERTOWO.

IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE

Z uwagi na położenie Egiertowa w terenie – na skrzyżowaniu ruchliwych szlaków komunikacyjnych oraz biorąc pod uwagę strukturę użytkowania gruntów (bardzo mała ilość lasów) oraz brak większych zbiorników wodnych – miejscowość mimo położenia w sąsiedztwie bardzo atrakcyjnych przyrodniczo obszarów chronionych sama w sobie nie posiada wysokich walorów przyrodniczych.

Najważniejszym walorem naturalnym wynikającym z położenia Egiertowa jest jego usytuowanie w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i w bezpośrednim sąsiedztwie granic samego Parku – które rozciągają się w odległości ok. 1 km od samej miejscowości. Park ten jest największym powierzchniowo obszarem chronionym w gminie Somonino zajmując około 10% jej terenu. Kaszubski Park Krajobrazowy został utworzony w 1983r. Park obejmuje swoimi granicami centralny obszar etnicznej Kaszubszczyzny, określony jako wyróżniający się geograficznie region zwany Pojezierzem Kaszubskim. Powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha, powierzchnia otuliny 32 494 ha. Lasy w parku zajmują ok. 34%, użytki rolne ok. 50%, a wody powierzchniowe ponad 10%. Park charakteryzuje bardzo urozmaicona rzeźba terenu. Występują tu wysoczyzny morenowe i wysokie wzgórza czołowomorenowe, rynny jeziorne, doliny rzeczne i fragmenty równin sandrowych. Największe zgrupowanie stanowią Wzgórza Szymbarskie o średnich wysokościach powyżej 260 m n.p.m., z najwyższym wzniesieniem w Polsce północnej - Wieżycą (328,6 m n.p.m.). Cechą charakterystyczną Parku są liczne zagłębienia terenu, których większość powstała po ustąpieniu lądolodu na skutek wytapiania się martwego lodu. Często wypełniane są jeziorami zwanymi wytopiskowymi, a niektóre zajęte przez torfowiska. Silnie rozbudowana jest sieć hydrograficzna ze źródłkowymi odcinkami Raduni, Łeby i Bukowiny oraz licznymi jeziorami o skomplikowanej linii brzegowej i znacznej głębokości. Znajdują się tu płaty bardzo wartościowej roślinności leśnej i nie leśnej (łąki, torfowiska). Na obszarach leśnych dominują buczyny kwaśne i lasy bukowo - dębowe, natomiast w części południowej bór mieszany.

Jednocześnie w bezpośrednim sąsiedztwie Egiertowa przepływa rzeka Radunia stanowiąca główny ciek downy gminy Somonino. Rzeka stanowi lewy dopływ Motławy i posiada całkowitą długość 103,2 km, powierzchnię dorzecza 837 km² i średni spadek 1,6% (na odcinku przełomu – 3,7%). Rzeka bierze swój początek na południe od Jeziora Stężyckiego, w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i dzieli się wyraźnie na 2 części. W okolicach Hopowa przepływa jej 1 część stanowiąca zespół jezior, tworzących w jej górnym biegu tzw. Kółko Raduńskie, w którego skład wchodzi jeziora: Stężyckie, Raduńskie, Kłodno, Małe i Wielkie Brodno oraz Ostrzyckie, połączone krótkimi odcinkami rzeki, a także Lubowisko, Dąbrowskie i Patulskie, połączone prawym dopływem wpadającym do Jeziora Ostrzyckiego. Poniżej Jeziora Ostrzyckiego Radunia przepływa przez ostatnie na trasie Jezioro Trzebnio. Drugą część stanowi bezjeziorowy środkowy i

dolny bieg. W wodach rzeki spotyka się ryby charakterystyczne dla rzek górskich: pstrągi i lipienie. W latach 1910-1937 zbudowano na Raduni osiem elektrowni wodnych o łącznej mocy 14 MW. Zarówno jeziora Kółka Raduńskiego (przez które przepływa) jak i sama rzeka doskonale nadaje się do uprawiania turystyki kajakowej. Pomiedzy miejscowością Kiełpino a elektrownią Rutki rzeka płynie w malowniczym Przełomie Babidolskim, gdzie utworzono rezerwat Jar Rzeki Raduni.

IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE

Pierwsze informacje o odkryciach archeologicznych na terenie wsi Egiertowo pochodzą z 1889 roku. Odkryto wtedy kurhan kamienny, datowany na okres wczesnego średniowiecza. W okresie międzywojennym na terenie wsi odkrywano groby skrzynkowe, datowane na wczesną epokę żelaza. Łącznie na terenie Egiertowa wyróżniono 22 stanowiska archeologiczne. Najwcześniejsze osadnictwo datowane na epokę kamienia zlokalizowane zostało na południe od wsi. Wśród obiektów archeologicznych wyróżniamy

- cmentarzysko płaskie z okresu wpływów rzymskich (I – II wiek n.e.)
- rozległe osady w północnej części wsi.

Biorąc pod uwagę samą historię Egiertowa jako miejscowości, jak jednak wskazano powyżej silne przekształcenia jej struktury przestrzennej w ostatnich latach spowodowały, że układ przestrzenny wsi jest obecnie zdekomponowany i mało czytelny. Do dnia dzisiejszego zachowanych jest zaledwie kilka przykładów budownictwa mieszkalnego z końca XIX i I połowy XX w. często przebudowanych lub dysharmonijnie zmodernizowanych (nadbudowa, zmiana kształtu okien, wymiana stolarki okiennej na jednoprzestrzenną). Zachowane zagrody stanowią tradycyjne zabudowy z budynkiem mieszkalnym tradycyjnym (o wysokim dachu dwuspadowym) lub o dachu półpłaskim na podwyższonej ścianie kolankowej. W tym zakresie zachował się do dnia dzisiejszego budynek dawnej szkoły ewangelickiej (obecnie przebudowany) i katolickiej (istniejący wraz z budynkiem gospodarczym).

Zasługującym na szczególną uwagę w tym zakresie jest natomiast zachowany poniemiecki cmentarz ewangelicki. Jego stan jest jednak obecnie bardzo zły a postępująca dewastacja oraz brak działań konserwujących i zabezpieczających powodują że zachowały się obecnie jedynie pozostałości nagrobków schowane wśród drzew.

W Egiertowie brak jest natomiast obiektów wpisanych do ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

IV.3 OBIEKTY I TERENY

Na terenie Egiertowa brak jest obecnie obiektów i terenów o charakterze kulturalnym i turystycznym np. szlaków turystycznych itp.

IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

Na infrastrukturę społeczną miejscowości Egiertowo składają się przede wszystkim opisane powyżej i służące na zaspokajanie potrzeb społecznych:

- Szkoła Podstawowa w Egiertowie,
- Świetlica socjoterapeutyczna w Egiertowie,
- Ochotnicza Straż Pożarna w Egiertowie.

IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

IV.5.1. ZAOPATRZENIE W WODĘ

Na terenie Egiertowa funkcjonuje jeden z na terenie gminy wodociągów grupowych. W chwili obecnej do sieci wodociągowej w Egiertowie przyłączonych jest 92 % mieszkańców miejscowości a na sieć składa się 8,1 km sieci wodociągowej oraz 3,9 km przyłączy. Egiertowo zaopatrywane jest w wodę z ujęcia wodnego w Starkowej Hucie. W miejscowości znajduje się stacja uzdatniania wody – jest ona jedna nieczynny na ze względu na zapiaszczenie jednej ze studni i brak wydajności oraz niewydolny system uzdatniania wody. Jednocześnie należy wskazać, że woda podawana do sieci w Egiertowie cechuje się podwyższoną zawartością żelaza. Wszystkie te uwarunkowania każą wskazać, na dobrą sytuację ilościową w zakresie dostępu do wodociągu w Egiertowie oraz potrzebę poprawy sytuacji w zakresie jakości dostarczanej wody dla mieszkańców.

IV.5.2. ODPROWADZANIE I OCZYSZCZANIE ŚCIEKÓW

System odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych na terenie gminy Somonino oparty jest o działanie gminnej oczyszczalni ścieków w Sławkach wybudowanej w 1993 roku o przepustowości 906 m³/dobę. Obecnie poziom wyposażenia Egiertowa w sieć kanalizacyjną wynosi 88 % i znacznie przekracza średnią wartość dla całej gminy. W miejscowości istnieje obecnie 3,9 km sieci kanalizacji sanitarnej oraz 1,5 km przyłączy kanalizacyjnych. Pozostali mieszkańcy którzy nie posiadają dostępu do kanalizacji zbiorczej zagospodarowują ścieki poprzez ich gromadzenie w przydomowych zbiornikach bezodpływowych i okresowe wywożenie o oczyszczalni ścieków.

Na obszarze gminy a tym samym miejscowości Egiertowo nie funkcjonują zorganizowane systemy odprowadzania i oczyszczania ścieków opadowych. Wody deszczowe odprowadzane są powierzchniowo, a istniejące gdzieś tam fragmentaryczne odcinki kanałów deszczowych odwadniają niewielkie powierzchnie terenów utwardzonych.

W zakresie zagospodarowania odpadów miejscowość Hopowo korzysta z gminnego systemu zagospodarowania odpadów komunalnych składającego się z nieczystości na terenie gminnego wysypiska odpadów stałych usytuowanego we wsi Kaplica. Całkowita powierzchnia wysypiska wynosi 8 063 m², użytkowa zaś 7 568 m². Wysypisko wykonano zgodnie z dokumentacją projektowo-techniczną, pozytywnie zaopiniowaną przez Państwowe Służby Ochrony Środowiska.

IV.5.3. ZAOPATRZENIE W CIEPŁO

Na terenie Gminy Somonino a tym samym na terenie miejscowości Egiertowo nie ma zorganizowanego systemu zaopatrywania w ciepło. Źródła ciepła stanowią lokalne i indywidualne kotłownie. Kotłownie lokalne opalane są z reguły węglem lub olejem opałowym. Kotłownie indywidualne w budownictwie mieszkaniowym i zagrodowym opalane są w ok. 40-50% drewnem i odpadami z drewna.

IV.5.4. ZAOPATRZENIE W GAZ

Na obszarze całej gminy Somonino nie ma urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w gaz. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są poprzez wykorzystanie butlowego gazu płynnego. Planowane jest jednak w tym zakresie podłączenie gminy do sieci gazowej w miejscowości Kiełpino – gmina Kartusy. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są przez sprawnie działający system dystrybucji butlowego gazu płynnego.

IV.5.5. UKŁAD KOMUNIKACYJNY.

Gmina Somonino położona w środkowej części województwa pomorskiego jest dobrze skomunikowana poprzez sieć dróg krajowych i wojewódzkich oraz trasę kolejową. Na kierunku wschód – zachód przebiega droga krajowa nr 20, przecinając gminę na dwie prawie równe części. Natomiast na kierunku północ – południe również przez środek gminy przebiega droga wojewódzka nr 224. Obie te drogi mają skrzyżowanie właśnie w miejscowości Egiertowo. Droga krajowa nr 20 to jedna z tras o podstawowym znaczeniu dla województwa łącząca Miastko przez Bytów, Kościerzynę, Żukowo z Aglomeracją Gdańską. Droga wojewódzka nr 224 ma mniejsze

znaczenie, jest jednak istotnym powiązaniem w skali wewnątrz województwa, zwłaszcza w sezonie letnim jako obsługująca ruch turystyczny.

Drogi gminne są gruntowe lub utwardzone tłuczniem. Ogólnie stan dróg w gminie należy uznać za niezadowalający. W stanie istniejącym droga krajowa nr 20 pełni funkcję drogi głównej, droga wojewódzka nr 224 oraz drogi powiatowe to drogi zbiorcze, pozostałe drogi pełnią funkcję dróg lokalnych.

Na tym tle należy wskazać, że miejscowość Egiertowo posiada bardzo ważne znaczenie komunikacyjne w skali lokalnej ale także ponadlokalnej stanowiąc punkt w którym krzyżują się dwie najważniejsze trasy komunikacyjne gminy – droga krajowa nr 20 oraz droga wojewódzka nr 224. Dodając do tego połączenie drogą powiatową z gminą Przywidz oraz sieć dróg gminnych należy wskazać, że pod względem ilościowym położenie Egiertowa jest bardzo korzystne. Znaczne braki występują w tym przypadku natomiast po stronie jakości istniejących dróg – zarówno drogi wojewódzkiej i powiatowej jak i dróg gminnych.

Trasy komunikacji autobusowej przebiegają po drodze krajowej nr 20, gdzie kursują linie autobusowe o dużym natężeniu, między innymi na trasie Kościerzyna – Gdynia, Kościerzyna – Gdańsk oraz Nowa Karczma – Gdańsk. Trasy autobusowe przebiegają także drogą wojewódzką 224 łącząc Gdańsk przez Kartuzy i Somonino z Kościerzyną. Położenie na skrzyżowaniu dwóch głównych tras komunikacyjnych regionu w przypadku Egiertowa powoduje przy tym dobrą obsługę komunikacji autobusowej tej miejscowości. Obecnie przez Egiertowo przebiegają trasy kursów autobusowych następujących przewoźników: PKS Bytów, PKS Gdańsk, PKS Chojnice, PPKS Starogard Gdański. Obecnie w ciągu doby przez Egiertowo przebiega 65 kursów autobusowo tych przewoźników a mieszkańcy mają możliwość bezpośredniej komunikacji z takimi ośrodkami jak: Bytów, Chojnice, Dziemiany, Gdańsk, Gdynia, Karsin, Kartuzy, Kościerzyna, Miastko, Osowo, Szymbark, Żukowo.

Uzupełnieniem transportu drogowego jest w gminie Somonino transport kolejowy związany z linią kolejową Gdynia – Somonino – Kościerzyna. Mieszkańcy Egiertowa w ten sposób dostęp do tego środka transportu poprzez dworzec zlokalizowany w gminnej miejscowości Somonino. Obecnie kursuje tą trasą 8 połączeń osobowych.

W tym kontekście ocena stanu komunikacji w Egiertowie jak i całej gminie Somonino nie jest jednoznaczna. O ile powiązania miejscowości w skali regionu można uznać zadowalające (droga krajowa, wojewódzka, powiatowa), o tyle powiązania wewnątrz gminy nie zapewniają komfortu obsługi. Istnieje co prawda gęsta sieć dróg, jednak ich parametry i nawierzchnia będą, w przypadku braku ich poprawy, istotną barierą dla rozwoju gminy ze względu na niemożliwość dojazdu szczególnie w złych warunkach klimatycznych. Będą one także uniemożliwiać rozwój komunikacji zbiorowej.

IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO (ZAKŁADY PRACY, GOSPODARSTWA ROLNE, WARSZTATY RZEMIEŚNICZE)

Gospodarka miejscowości Egiertowo podobnie jak całej gminy Somonino oparta jest obecnie wciąż w znacznej mierze o rozwój rolnictwa oraz będący wynikiem atrakcyjnego położenia komunikacyjnego – rozwój usług dla ludności.

W przypadku rozwoju rolnictwa o jego kierunkach w Egiertowie podobnie jak w całej gminie decydują przede wszystkim słabe gleby i stosunkowo duże rozproszenie arealów, nie stwarzające szans dla uzyskania niezbędnej rentowności gospodarstw, szczególnie w aktualnym systemie gospodarki rynkowej. W zakresie jakości gleb w miejscowości brak jest zupełnie gruntów klasy I, II i III. Zdecydowanie dominują natomiast tutaj grunty klasy IV stanowiące ponad 51 % wszystkich gleb w Egiertowie.

Tab 5. Struktura jakości gruntów według klas gleb w ha w Egiertowie.

L.P.	Klasa	Powierzchnia ha	% powierzchni
1.	I	0,00	0,00
2.	II	0,00	0,00
3.	III	0,00	0,00
4.	IV	225,279	51,80
5.	V	99,8819	22,97
6.	VI	51,4454	11,83
7.	Pozostałe	58,2712	13,40
8.	Razem	434,8775	100,00

Zródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy.

W strukturze wielkościowej gospodarstw rolnych obecnie dominują przede wszystkim gospodarstwa niewielkie, rodzinne i niskotowarowe które nie generują odpowiednich przychodów dla ich właścicieli. Struktura wielkościowa gruntów wskazuje na zdecydowaną dominację gospodarstw rolnych o wielkości od 1 do 6 ha które stanowią ponad 63 % wszystkich gospodarstw w Egiertowie. Jednocześnie w miejscowości istnieje jedynie jedno gospodarstwo o wielkości pow. 20 ha użytków rolnych.

W strukturze produkcji trudno wyróżnić jednoznaczny dominujący kierunek produkcji rolnej - w Egiertowie produkcja rolna opiera się zarówno o produkcję roślinną jak i zwierzęcą nastawioną przede wszystkim na własne potrzeby a w drugim rzędzie na sprzedaż.

Tab 6. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Egiertowie.

L.P.	Wielkość gospodarstwa w ha	Liczba gospodarstw	% gospodarstw
1.	poniżej 1	2	4,44
2.	1-2ha	13	28,89
3.	2-6 ha	16	35,56

4.	6-10 ha	6	13,33
5.	10-15 ha	6	13,33
6.	15-20 ha	1	2,22
7.	20-30 ha	-	0,00
8.	40-50 ha	1	2,22
Razem		45	100,00

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy.

Według danych Urzędu Gminy Somonino w 2009 roku na terenie miejscowości Egiertowo zarejestrowane były 22 podmioty gospodarcze. Liczba ta wskazywała, że w Egiertowie istniało 3,65 % wszystkich podmiotów zarejestrowanych w całej gminie. Jednocześnie wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości sięgał w badanej miejscowości poziomu 42 podmiotów przypadających na 1000 mieszkańców. Była to wielkość znacznie niższa od notowanej średnio w skali całej gminy (63 podmiotów) co wskazuje na relatywnie niski poziom rozwoju tej dziedziny życia gospodarczego w Egiertowie.

Wśród istniejących firm na terenie Egiertowa zdecydowanie dominują zdecydowanie podmioty prowadzące działalność w zakresie podstawowych usług dla ludności (handel detaliczny, usługi) które stanowią w sumie ponad 70 % wszystkich zarejestrowanych firm.

Tab 7. Struktura działalności gospodarczej w Egiertowie.

L.p.	Rodzaj działalności	Liczba	%
1.	Usługi budowlane	7	31,82
2.	Handlowo – usługowe (sklepy ogólnospożywcze i przemysłowe, hurtownie)	9	40,91
3.	Transport drogowy	2	9,09
4.	Usługowe – instalacje elektryczne	1	4,55
5.	Usługowe – konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych	1	4,55
6.	Usługowe – wykonanie instalacji wodno-kanalizacyjnej	1	4,55
7.	Usługowe – obróbka mechaniczna elementów metalowych	1	4,55
Razem:		22	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy.

V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu obecnego miejscowości Egiertowo poniżej przedstawiono analizę SWOT przedstawiającą mocne strony (Strengths), słabe strony (Weaknesses), szanse (Opportunities), zagrożenia (Threats) pokazujące potencjał Egiertowa i możliwości rozwoju tej miejscowości w najbliższej przyszłości.

Tab 8. Analiza SWOT dla miejscowości Egiertowo.

Mocne strony	Słabe strony
▪ położenie na terenie otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, ▪ położenie na terenie najatrakcyjniejszej części Pojezierza Kaszubskiego – Szwajcarii Kaszubskiej ▪ aktywność mieszkańców i chęć działania na rzecz rozwoju społeczności lokalnej, ▪ bardzo korzystne położenie komunikacyjne i administracyjne, ▪ dobre wyposażenie w infrastrukturę wodociagową, ▪ duży udział użytków rolnych sprzyjający rozwojowi rolnictwa, ▪ młoda struktura wieku mieszkańców, ▪ wysoki poziom skanalizowania,	▪ słaba jakość gleb pod względem ich rolniczego wykorzystania, ▪ brak wysokotowarowych wyspecjalizowanych gospodarstw rolnych, ▪ niedostateczny rozwój infrastruktury społecznej ▪ niska jakość życia mieszkańców, ▪ niski udział lasów w powierzchni sołectwa, ▪ znaczna gęstość zaludnienia wsi, ▪ znaczne przekształcenia tradycyjnej struktury przestrzennej wsi, ▪ obniżona jakość wody z wodociągu gminnego, ▪ słaba jakość dróg, ▪ niski poziom rozwoju przedsiębiorczości.
Szanse	Zagrożenia
▪ możliwość wykorzystania funduszy UE na rozwój infrastruktury, przedsiębiorczości, zasobów ludzkich, ▪ wykorzystanie atrakcyjne położenia komunikacyjnego, ▪ udział w Programie Leader i możliwości finansowo – organizacyjne z niego wynikające,	▪ bezrobocie ukryte wśród mieszkańców zajmujących się rolnictwem, ▪ ubożenie społeczeństwa Egiertowa, ▪ odpływ ludności na obszary o lepszych warunkach bytowych

VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.

Odzwierciedleniem wniosków dotyczących stanu obecnego miejscowości Egiertowo oraz perspektyw jej rozwoju na przyszłość jest pakiet projektów do realizacji zaplanowanych na lata 2009-2016. Przewidziane zadania pozwolą z jednej strony na wykorzystanie posiadanych walorów środowiskowych dla rozwoju społecznego i gospodarczego a jednocześnie przyczynią się do wyeliminowania lub ograniczenia obecnie zidentyfikowanych słabych stron oraz zagrożeń w rozwoju regionu.

Przedstawione poniżej zaplanowane projekty mają charakter przede wszystkim inwestycji infrastrukturalnych w zakresie infrastruktury społecznej i technicznej.

1. Budowa placu zabaw.

Przedmiotem projektu jest uporządkowanie terenu gminnego i w ramach tego budowa placu zabaw dla najmłodszych. Tereny do zagospodarowania są doskonałym miejscem z przeznaczeniem na cele rekreacyjne dla najmłodszych. Przedmiotowa inwestycja polega na robotach przygotowawczych ziemnych oraz montażu urządzeń zabawowych na zabetonowanych kotwach systemowych. Na placu znajdą się między innymi ławki z oparciem, ławki młodzieżowe, huśtawki, zestaw zabawowy Urwis, sprężynowce i kosze na śmieci. Dojście do istniejących chodników lub ulic zostanie utwardzone kostką betonową. Pozostały teren zostanie wyrównany ziemią z dosianiem trawy.

Urządzenie tego miejsca wpłynie pozytywnie na wizerunek miejscowości i jednocześnie przyczyni się do stworzenia oferty rekreacyjnej dla mieszkańców a tym samym przyczyni się poprawy jakości ich życia.

Wartość inwestycji: 77.000 zł

Termin realizacji: 2010 r.

2. Dokończenie budowy strażnicy

Przedmiotem projektu będą prace remontowo – budowlane mające na celu dokończenie budowy strażnicy położonej w miejscowości Egiertowo. W chwili obecnej budynek znajduje się w stanie niewykończonym i wymaga poniesienia niezbędnych nakładów inwestycyjnych by mógł zacząć funkcjonować i pełnić prawidłowo swoją rolę. Po zakończeniu inwestycji Ochotnicza Straż Pożarna z siedzibą w Egiertowie będzie dysponować w pełni wyposażonym i prawidłowo funkcjonującym budynkiem, co przyczyni się do poprawy warunków pracy a także wpłynie pozytywnie zarówno na estetykę budynku jak i jego funkcjonalność.

Wartość projektu: 200.000 zł

Termin realizacji: 2011 r.

3. Remont dróg lokalnych sołectwa Egiertowo.

W ramach projektu wykonane zostaną prace remontowe na odcinkach dróg wewnętrznych sołectwa Egiertowo. Obecnie istniejąca infrastruktura drogowa jest w złym stanie i wymaga poniesienia odpowiednich nakładów inwestycyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu zarówno dla pojazdów mechanicznych jak i osób pieszych. Rezultatami realizacji projektu będą przede wszystkim:

- skrócenie czasu poruszania się po drogach,
- obniżenie liczby wypadków,
- zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Wartość inwestycji: 2.000.000 zł

Termin realizacji: 2012 - 2014

4. Remont Szkoły Podstawowej w Egiertowie

Projekt przewiduje prace remontowe na terenie Szkoły Podstawowej. Obecny stan techniczny budynku jest zły i nie odpowiada wymogom i normom dla tego typu budynków infrastruktury społecznej. Chcąc zapewnić odpowiednie warunki edukacji uczniom pobierającym naukę w tej placówce konieczne jest poniesienie niezbędnych nakładów finansowych i rozpoczęcie prac remontowych.

Wartość inwestycji: 700.000 zł

Termin realizacji: 2015 r.

5. Budowa sali gimnastycznej

Projekt zakłada budowę sali gimnastycznej przy istniejącej szkole podstawowej w Egiertowie. Obecnie dzieci uczęszczający do szkoły nie mają w ogóle dostępu do sali gimnastycznej co znacznie utrudnia realizację zajęć w ramach wychowania fizycznego a jednocześnie uniemożliwia rozwój fizyczny dzieci w oparciu o zajęcia pozalekcyjne, działalność SKS-ów czy Uczniowskiego Klubu Sportowego. W tym zakresie jako cel inwestycji wskazano umożliwienie dostępu dzieci i młodzieży do sportu i rekreacji a tym samym poprawa kondycji fizycznej i ogólnego stanu zdrowia mieszkańców Egiertowa. Efektami projektu będą w tym zakresie przede wszystkim:

- poprawa kondycji fizycznej mieszkańców wsi,
- poprawa stanu zdrowia mieszkańców,
- wzrost udziału dzieci i młodzieży w zajęciach pozalekcyjnych,

Wartość inwestycji: 2.500.000 zł

Termin realizacji: lata 2015 - 2016

Zbiorcze zestawienie planowanych inwestycji w miejscowości Egiertowo przedstawia poniższa tabela:

Tab 9. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2009-2016

Lp.	Nazwa zadania	Koszt w zł
1	Budowa placu zabaw	77.000,00
2	Dokończenie budowy strażnicy	200.000,00
3	Remont dróg lokalnych sołectwa Egiertowo	2.000.000,00
4	Remont Szkoły Podstawowej w Egiertowie	700.000,00
5	Budowa sali gimnastycznej	2.500.000,00
	łącznie	5.477.000,00

Tab 10. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć

L.P.	Nazwa zadania	Koszt całkowity PLN	Struktura finansowania			Finansowanie			
			Wkład własny	Środki zewnętrzne		Własne		Środki zewnętrzne	
				Opis		PLN	%	PLN	%
1.	Budowa placu zabaw	77 000,00	X	X	Regionalny Program Operacyjny Województwa Pomorskiego 2007-2013 Działanie 9.3 Lokalne inicjatywy obywatelskie	11 550	15	65 450	85
2.	Dokończenie budowy strażnicy	200 000,00	X	-	-	200 000	100	-	-
3.	Remont dróg lokalnych sołectwa Egierkowo	2 000 000,00	X	-	-	200 000	100	-	-
4.	Remont Szkoły Podstawowej w Egierkowie	700 000,00	X	-	-	700 000	100	-	-
5.	Budowa sali gimnastycznej	2 500 000,00	X	-	-	2 500 000	100	-	-

Tab 11. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji

Lp.	Nazwa zadania	Termin realizacji
1	Budowa placu zabaw	2010
2	Dokończenie budowy strażnicy	2011
3	Remont dróg lokalnych sołectwa Egiertowo	2012 - 2014
4	Remont Szkoły Podstawowej w Egiertowie	2015
5	Budowa sali gimnastycznej	2015 - 2016

Tab 12. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć

Lp.	Nazwa zadania	Rok							
		2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
1	Budowa placu zabaw								
2	Dokończenie budowy strażnicy								
3	Remont dróg lokalnych sołectwa Egiertowo								
4	Remont Szkoły Podstawowej w Egiertowie								
5	Budowa Sali gimnastycznej								

SPIS RYSUNKÓW

- Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.
- Rys 2. Położenie Egiertowa w regionie.
- Rys 3. Struktura użytkowania gruntów w Egiertowo na tle całej gminy.
- Rys 4. Struktura wieku ludności Egiertowa na tle gminy Somonino w 2009 roku.

SPIS TABEL

- Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2007 roku.
- Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze Regon wg sektorów własnościowych w 2008 roku.
- Tab 3. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Egiertowo w ha w 2008 roku.
- Tab 4. Struktura jakości gruntów według klas gleb w ha w Egiertowie.
- Tab 5. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Egiertowie.
- Tab 6. Struktura działalności gospodarczej w Egiertowie
- Tab 7. Analiza SWOT dla miejscowości Egiertowo.
- Tab 9. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2009-2016
- Tab 8. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć
- Tab 9. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji
- Tab 10. Harmonogram Gantt dla planowanych przedsięwzięć